

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217218141
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217218141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 34 575 951, proti žalovanej B. S. nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v O., O. č.XX, o zaplatenie 2508,11 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 10Csp/171/2017-111 zo dňa 23.1.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.
Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 10Csp/171/2017-111 zo dňa 23.1.2018 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 909,98 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobcu zamietol. Žalovanej proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.508,11 € s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne od 1.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili dňa 4.11.2013 v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky zmluvu, na základe ktorej pre žalovanú žalobca zriadil a viedol účet. Žalovaná sa riadne oboznámila so zmluvou a Všeobecnými obchodnými podmienkami a potvrdila to svojím podpisom. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok bola povinná mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Keďže žalovaná porušila túto povinnosť, dostala sa na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej sumy, tento dlh nevyrovnala, žalobca zatvoril žalovanej účet, o čom ju informoval posledným výpisom z účtu. Keďže účet je možné zatvoriť, len pokiaľ na ňom je nulový zostatok, ešte pred uzatvorením účtu vykonal dňa 31.5.2017 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a táto transakcia má spravidla popis bezhotovostný prevod, vyrovnanie zostatku zatvoreného účtu alebo prevedenie dlhu klienta, ide však o internú transakciu banky a nie o úhradu zo strany žalovanej. Nepovolené prečerpanie automaticky prijaté pre čerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte a ak nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu tohto nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť s prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby a v súlade s Všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s výveskou úrokových sadzieb. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Vzhľadom k tomu, že na nariadené pojednávanie sa strany sporu nedostavili, súd pojednával v ich neprítomnosti a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ako aj oboznámením sa so Všeobecnými

obchodnými podmienkami žalobcu. Vec právne posúdil podľa ust. § 708 ods. 1, 710, 497 Obchodného zákonníka, ale aj podľa ustanovení 52 ods. 1 až 4, 53 ods. 1,2,5, § 54 ods. 1,2, podľa § 39, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj § 1 ods. 2, ods. 4, § 2 ods. 1 písm. a/,b/, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a uzavrel, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a na túto zmluvu ako takú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

4. Vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovanú bežný účet a zároveň bolo vo formulárovom tlačive zaškrtnuté políčko Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty s denným limitom 1.000 €. Pokiaľ ide o samotný charakter povoleného prečerpania, z bodu 8.5.5. Všeobecných obchodných podmienok (VOP) je zrejmé, že banka môže bez uvedenia dôvodu limit znížiť. Ide tak o povolené prečerpanie, ktoré je splatné na požiadanie. Uvedené vyplýva aj z bodu 8.9 VOP, kde klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytované formou povoleného prečerpania na požiadanie a v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Z predloženého formulárového dokumentu, ktorý žalovaná podpísala 4.11.2013 je zrejmé, že neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, s absenciou ktorej náležitosti spája zákon v § 11 ods. 1 písm. c/ následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takýto následok je spojený aj s absenciou výšky poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky za akých sa tieto poplatky môžu meniť podľa § 10 ods. 1 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Formulárový dokument zmluvy zo 4.11.2013 tieto údaje neobsahuje. Predložená zmluva neobsahuje konkrétny žiadny údaj o úrokovej sadzbe a to odplatu za služby, ani podmienky, za akých by bola žalovaná povinná ich platiť. Odkazuje len na sadzobník poplatkov a obchodné podmienky, teda nároky žalobcu, ktoré si v konaní uplatnil vyplývajú len z VOP a sadzobníka, ktoré dokumenty sú vopred predtlačené, vypracované žalobcom ako dodávateľom a žalovaná ich ako spotrebiteľ nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, ani individuálne vyjednať ich znenie. Podľa názoru súdu prvej inštancie nepostačuje v žalobcom pripravenej predtlačí formulárovej zmluvy konštatovať, že s obchodnými podmienkami sa klient oboznámil a že sú súčasťou zmluvy. Do nepodpísaných obchodných podmienok nemôže byť totiž zahrnuté také zmluvné dojednanie pri ktorom zákon výslovne vyžaduje písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Dokonca ani v prípade hypotetického priznania právnej relevancie VOP žalobcu, pričom súd nevidel dôvod upustiť od ustálených záverov aplikačnej praxe súdov, v zmysle ktorých majú Všeobecné obchodné podmienky slúžiť len na bližšie vysvetlenie vzájomných povinností účastníkov zmluvy, či širších súvislostí poskytovanej služby, rozhodne však nemajú byť priestorom na formulovanie určujúcich zákonných náležitostí zmluvy, akou je úroková sadzba, ktorá je uvedená v bode 8.8 VOP a ktorá opäť odkazuje na ďalšie dokumenty a oznámenia banky. Text neumožňuje teda bez ďalšieho a bez ťažkostí a s istotou jednoznačne určiť úrokovú sadzbu. Podrobné skúmanie niekoľkých subsidiárnych prameňov (odhliadnuc od nevyhnutnosti prvotného rozlúštenia ich hierarchickej postupnosti) predstavujúcich rozsiahly súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnych, či ekonomických a bankových termínov, v ktorých je problematické sa zorientovať v osobe znalej práva, nie to ešte priemernému spotrebiteľovi a pátrať tak po zverejnenej úrokovej sadzbe napriek tomu, že vyžaduje jej explicitné uvedenie v zmluve, je v príkrom rozpore s potrebou jednoznačnosti a prehľadnosti údajov obsiahnutých v spotrebiteľskej zmluve. Súd neakceptoval uvedenie náležitosti, a to úroky a poplatky iba v rámci obchodných podmienok a sadzobníka, prípadne vývesiek banky, nakoľko takéto dojednanie nespĺňa kritérium písomného uzavretia zmluvy a nejde ani o platné dojednanie uvedených náležitostí, hoci je to vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Predpisy o ochrane spotrebiteľa je potrebné vykladať tak, aby bol veriteľ povinný uviesť konkrétnu výšku úrokovej sadzby, za ktorú požičiava žalovanej ako dlžníčke finančné prostriedky a povoľuje ich prečerpať tak, aby žalovaná ako klientka a spotrebiteľka vedela za akých podmienok si peniaze požičiava a akú sumu peňazí zaplatí žalobcovi navyše, aby vedela koľko ju táto služba bude stáť. Nepostačuje teda, aby úroková sadzba bola zverejnená len v obchodných priestoroch banky, lebo ustanovenia zmluvy a podmienok, ktoré sa zmieňujú o úroku a poplatkoch, je potrebné považovať za podstatné a v týchto častiach vo vzťahu k žalovanej odporujú zákonu, obchádzajú ho, a preto sú absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd považoval spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania zo zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi tak vznikol len nárok na vrátenie istiny úveru bez úrokov a bez poplatkov. Nič na tom nemení ani to, že prekročením povoleného

prečerpania sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania, pretože toto bolo žalobcom ďalej vytvárané a navyšované len cez úroky a poplatky za vedenie účtu a upomienky. Tieto však vzhľadom na záver o nedodržaní zákonných podmienok, keď je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov žalobcovi nepatria. V dôsledku ich účtovania sa žalovaná ďalej dostávala do debetu na účte, pričom takýto postup žalobcu považuje súd za minimálne v rozpore s dobrými mravmi. Tieto poplatky, napríklad vedenie účtu a upomienky za prečerpanie nemajú povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a nie je zrejmé aké služby banka za poplatky v rámci účtu, ktoré žalovaná v tom čase ani nevyužívala a pre existujúci debet ani nemohla poskytnúť. Žalovaná totiž ďalej nečerpala finančné prostriedky z účtu, neuskutočňovala na účte žiadne transakcie, za ktoré by si banka mohla účtovať odplatu a v takomto prípade teda spotrebiteľ, ktorý má na účte nulový zostatok, resp. vytvoril nepovolené prečerpanie v minimálnej sume, časom sa dostal do nepovoleného prečerpania, práve z dôvodu takto realizovaným spôsobom účtovania poplatkov a úrokov bankou. Navyiac k týmto poplatkom a úrokom žalobca opätovne žiada ďalšie úroky 28 % zo zostatku na účte po prevedení účtu 31.5.2017 ako keby predstavovali odplatu za poskytnutie úveru, či pôžičky. Tento žalobcom požadovaný úrok, ktorý banka vyhlasuje a v zmluve ani v ďalších dokumentoch, na ktoré odkazuje, v zmluvách však nie je nijako určený a pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy absolútne nezistiteľný. Uplatňovanie takéhoto príslušenstva, a to nielen s poukazom na jeho výšku, je zo strany banky v rozpore s dobrými mravmi a zákonom, ak je považované za dlh, ktorý po januári 2015 nevznikol reálnym poskytnutím peňažných prostriedkov žalovanej, ale len naučovaním poplatkov a úrokov na účet klienta bez zodpovedajúceho protiplnenia. Z predložených výpisov z účtu žalovanej za obdobie od 2.1.2014 do 31.5.2017 v spojení s prehľadom účtu žalovanej vyplynulo, že žalovaná jednotlivými výbermi vyčerpala sumu 63.644,48 €, uhradila sumu 62.734,50 €, zostáva jej teda uhradiť ešte sumu 909,98 € a v tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a na zaplatenie tejto sumy aj žalovanú zaviazal. V prevyšujúcej časti istiny a úrokov žalobu zamietol a keďže žalobca úroky z omeškania z dlžnej sumy nežiadal, súd mu ich v súlade s § 216 ods. 2 CSP nemohol priznať.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na pomer úspechu žalobcu a žalovanej v konečnom dôsledku bola úspešná žalovaná v rozsahu 28 %, avšak keďže jej žiadne trovy nevznikli, súd jej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

6. Proti zaväzujúcemu výroku rozsudku a proti výroku o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Poukázal na to, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanej limit povoleného prečerpania 1.230 € s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90 %. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť v zmysle všeobecných obchodných podmienok. Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Poukazuje zároveň na skutočnosť, že ani zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jedinom dokumente. Tento výklad potvrdil aj rozsudok Súdného dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit verzus Biróová), ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Žalobca k žalobe pripojil výpisy z účtu žalovanej za celé zmluvné obdobie. Splácanie povoleného prečerpania sa v zmysle zmluvy uskutočňovalo automaticky priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Keďže žalovaná porušovala zmluvu tým, že prekračovala povolený limit prečerpania, žalobca pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 VOP a znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0 € k 3.8.2017 a zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 € sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f/ a v § 18, ale aj VOP žalobcu v čl. 3.12. Samotný zákon teda počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Samotné ust. § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch umožňuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca túto svoju povinnosť splnil formou vývesky na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické, ale aj v sídlach žalobcu a jeho pobočkách. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovanej, pričom účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, a preto banka pred uzatvorením účtu robí internú účtovnú transakciu, ktorou prevedie debetný zostatok na účte klienta na vnútorný účet banky. Všetky poplatky sú účtované na základe čl. 4 ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov

oprávnená účtovať si poplatky podľa sadzovníka poplatkov banky. Na základe zmluvy o bežnom účte sa rozlišujú tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte a zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom na to, že žalobca znížil limit povoleného prečerpania na nulu, dňa 3.8.2015 dlh bola žalovaná povinná vyrovnať do 7 dní s poukazom na bod 8.9 Všeobecných obchodných podmienok. Nie je preto možné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a je daný uplatnený odvolací dôvod. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, žalobe vyhovel a v plnom rozsahu zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania vrátane trov odvolacieho konania.

7. K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadrila.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnuté výroky rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. januára 2019, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené. Zaväzujúci výrok rozsudku nebol odvolaním napadnutý, nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom a nadobudol právoplatnosť.

9. Odvolateľ použil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktorý je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolací dôvod nie je naplnený. Nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

11. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje.

13. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že správne sú úvahy súdu prvej inštancie, ktorý daný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) zák.č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

14. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w).

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky,

o ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, ak sa rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

16. Absencia úrokovej sadzby predmetného úveru, ktorá je náležitosťou zmluvy, má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ako vyplýva z obsahu zmluvy, táto neobsahuje úrokovú sadzbu daného spotrebiteľského úveru v prípade povoleného prečerpania.

17. Už len absencia tejto náležitosti má za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto nebolo potrebné zaoberať sa absenciou ďalších náležitostí, na ktoré súd prvej inštancie poukázal (výška poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom). Namieste je aj konštatovanie rozporu uplatňovania príslušenstva úveru (úrokov a poplatkov ako prečerpanie len ich načítovaním bez zodpovedajúceho protiplnenia) bankou s dobrými mravmi.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietajúcom výroku vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 od. 1 CSP ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, avšak trovy konania jej nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).